இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் இடையே இருந்தபௌத்ததொடர்பு

- லக்ஸ்மன் ஜயவர்த்தன –
தமிழில்: சா.திருவேணிசங்கமம்

தமிழ்நாட்டையும் இலங்கையையும் பிரிக்கும் ஒன்றாகபாக்குநீரிணைகாணப்படுகிறது. இரண்டுநிலப் பகுதிகளையும் வெவ்வேறு இன,மத,பண்பாடுமற்றும் அரசியல் இருப்பாகஅதுமாற்றியுள்ளது. ஆயினும்,வரலாற்றில் எப்பொழுதும் அதுஅவ்வாறு இருக்கவில்லை. ஒருகட்டத்தில் ï கிறிஸ்தவ ஜாதியின் ஆரம்பகாலப் பகுதிக்கும் 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையில் ï அதுதமிழ்நாட்டையும் இலங்கையையும் பௌத்தத்தால் இணைத்துவைத்தது. அப்போதுபௌத்தசிந்தனையை இரு நிலப் பகுதிகளும் பகிர்ந்துகொண்டன.

தமிழர்களின் நாடுதமிழகம் எனப்பட்டது. அதன் பொருள் தமிழ் வழங்கும் நாடுஎன்பதாகும். வடகிழக்குவேங்கடமலைக் குன்றுகள் என்றுஅழைக்கப்படும் திருப்பதிமலைக் குன்றுகளையும் இன்றையஆந்திரமாநிலத்தின் தெற்குப் பகுதிகளையும் வடஎல்லையாகவும் கன்னியாகுமரியைத் தென் எல்லையாகவும் கிழக்கு,மேற்குஎல்லைகளாகமுறையேவங்காளவிரிகுடாவையும் அரபிக் கடலையும் கொண்டிருந்ததுபுராதனதமிழகம். அது இன்றையகேரளமாநிலத்தையும் உள்ளடக்கி இந்தியதீபகற்பத்தின் தென்முனையில் அமைந்திருந்தது. இதனால் புராதனத் தமிழகம் இன்றையதமிழகத்தைப் பார்க்கிலும் விரிந்தபரப்பைக் கொண்டிருந்தது.

வரலாற்றுஆசிரியர்களின் கருத்துப்படிதமிழகத்தில் பௌத்தம் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துசெல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது. அங்கேகாலகட்டங்களில் பௌத்தம் செழிப்புற்றிருந்தது.

1. பல்லவஆட்சியின் ஆரம்பவருடங்கள் (400 ï 650 கி.பி.)
2. சோழஆட்சிக் காலம் (9ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 14ஆம் நூற்றாண்டுவரை)

பௌத்தம் தமிழ் நாட்டிலிருந்துமறைந்துபோனாலும் அதுதமிழ்ப்பண்பாட்டின் மலர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புகளைமறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் வழங்கியுள்ளது. அப்பங்களிப்புதமிழர் சமயம்,ஆன்மீகசிந்தனைஆகியவற்றில் மிகத் தெளிவானஅடையாளங்களைவிட்டுச் சென்றுள்ளது. மொத்தத்தில் பண்பாட்டுக்குஅழகியகலைவடிவங்களையும் தனித்துவ இயல்புகளையும் வழங்கியுள்ளது. இன்றுநிலைத்துள்ளசமூகநிறுவனங்கள்,மற்றும் சமய,மொழி, இலக்கியம்

மாத்திரமல்லாதுகலை,கட்டடநிர்மாணம் போன்றவைகளிலும் நிலைத்தஅடையாளங்களைப் பதித்துள்ளது.

இந்தவரலாற்றுத் தொடர்புபற்றியவசீகரமானகதை‛தமிழ் நாட்டையும் இலங்கையையும் கொடுத்ததங்கச்சரடு‛ பற்றிடொக்டர் சுஹிகோசாக் விபரமாகஆராய்ந்துள்ளார். சென்னை,ஆசியஆய்வுநிறுவனத்தில் இயக்குநராக இருந்தஅவர் தனதுஂதமிழ் நாட்டில் பௌத்தம் ‍ ஒருபுதியபார்வைஂஎன்ற நூலில் இது பற்றிவிளக்கமாகவிபரிக்கிறார். முனைவர் பட்டத்துக்காகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இவ்வாய்வேட்டின் கடைசியில் அவர் கூறுகிறார்.ੑ

ஂஇவ்வாறுஆதரவில்லாமலும் ஊக்குவிப்பு இல்லாமலும் சமூகத்தின் எல்லாவகைகளிலும் பௌத்தம் புறக்கணிக்கப்பட்டது. பௌத்தத் துறவிகள் பக்கத்துநாடுகளில் தங்களைஆதரிப்போரைத் தேடத் தொடங்கினர். அவர்கள் இலங்கையிலும் தென்கிழக்குஆசியநாடுகளிலும் தமக்குச் சாதகமானநிலைமை இருப்பதைக் கண்டனர். தமிழ்நாடுமற்றும் பக்கத்துநாடுகளினதுபௌத்தத்தின் வளர்ச்சி,வீழ்ச்சிபற்றியஒப்பீட்டாய்வுதெளிவாக்குவதுஎன்னவெனில் தமிழ்நாட்டின் பௌத்தத்தின் வீழ்ச்சிபக்கத்துநாடுகளின் அதன் எழுச்சிக்குவித்திட்டதுஎன்பதாகும். தமிழ் நாட்டிலிருந்துவெளியேறியபிக்குகள் வெளிநாட்டில் அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றினர். அதாவதுதமிழ் பௌத்தமேதமைஅழியாமல் மற்றொருதிசையில் சென்றுசெழித்தது.

அக்காலப் பிராமிஎழுத்தில் வெட்டப்பட்டகி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தகல்வெட்டுக்கள் மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் உள்ள இயற்கையானகுகைகளில் காணப்படுகின்றன. அவைகள் தென்னிந்தியாவில் பௌத்தம் பற்றிஆய்பவர்களுக்குமுக்கியதகவல்களைத் தருகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களின்படிகி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளிலேயேபௌத்தம் தமிழ் நாட்டுக்குவந்துவிட்டது. பேரரசர் அசோகனும் மகன் மகிந்தவும் பௌத்தத்தைத் தமிழ்நாட்டுக்குஅறிமுகம் செய்துவைத்தனர்.

அசோகனது 3ஆவது பாறைக் கல்வெட்டில் அவன் தனதுதர்மராச்சியம் சோழ,பாண்டிய,தம்பபன்னிநாடுகளிலும் பரவியுள்ளதுஎன்று கூறுகிறான். பௌத்தம் தமிழ்நாட்டுக்குப் பரவ முக்கியகாரணமாக இருந்தவன் மகிந்தனேஆவான். இந்தப் பணியில் இலங்கைதேவநம்பியதீசனின் மருமகனானமகாஅரிட்டாமகிந்தவுக்குஉறுதுணையாக இருந்தான். மகிந்த

இலங்கைக்குப் போகும் போதுதான் காவரிப் பட்டினத்தில் ஏழு விகாரைகளைஅமைத்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளான்.

இந்தியஅறிஞர்கள் அரிட்டாஅல்லதுமகாஅரிட்டாதமிழ்நாட்டில் உள்ளஅரிற்றம்பட்டியில் உள்ளகுகையில் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். பெதுவானகருத்துக்குமாறாகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்துதான் இலங்கைக்குப் பௌத்தம் சென்றதுஎன்றுடொக்டர் சுஹிகோசாக் கருதுகிறார். எல்லாச் சான்றுகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் மிக இலகுவாக இலங்கையைஅடையும் மார்க்கமானதமிழ்நாட்டின் கிழக்குக் கடற்கரையில் இருந்துதான் மகிந்தவும் பௌத்தபிக்குகளும் இலங்கைக்குப் போயிருக்கவேண்டும். நினைவுக்குஎட்டாதகாலத்தில் இருந்து இலங்கைக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையேமிகநெருக்கம் நிலவியது. இந்தநெருக்கத்தால் தமிழ்நாட்டுப் பௌத்தத்தின் செல்வாக்குப் பலவழிகளில் இலங்கைப் பௌத்தம் உட்பட்டிருக்கவேண்டும்ம்

தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இருந்தபௌத்தமடாலயங்களைப் பற்றிஆய்வுசெய்தால் சுவாரஸ்யமான,பலதகவல்களைஅறிந்துகொள்ளலாம். காவேரிப் பட்டினத்தில் இருந்தபௌத்தமடாலயங்களின் எச்சங்கள் மீதுநடத்தப்பட்டதொல்லியல் ஆய்வுகள் பௌத்தம் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேஅங்குநிலைகொண்டிருந்ததுஎன்பதைநிரூபிக்கின்றன.

பல்லவஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்நாடுதலைசிறந்தபௌத்தஅறிஞர்களைக் கொண்டிருந்தது. பௌத்தசிந்தனைக்குஅவர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். சோழநாட்டைஆட்சிசெய்தஅச்சுதாரிக் கந்தாவின் காலத்தில் புத்ததத்தாஎன்றஎழுத்தாளர் /தேரர் வாழ்ந்தார். அந்தஆட்சியாளனின் ஆதரவினால் பல நூல்களைஅவர் எழுதினார். வினாயவிநிசாயாஎன்ற நூலில் அந்தஅரசனின் ஆதரவினால் தனதுபணிகளைநிறைவுசெய்யமுடிந்ததுஎன்றுஅவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அபிதம்மரடராஎன்ற நூலில் அவர் காவேரிப் பட்டனம்,உரகபுரம் புத்தமங்கலம்,காஞ்சிபுரம் மற்றும் இலங்கையில் உள்ளமகாவிகாரைஆகியவைபற்றியவிபரங்களைஅவர் தருகிறார். அவர் இலங்கையில் இருந்தபோதுஉத்தரவிநிச்சரயா,ரூபரூபவிபாகா, ஹினலங்காரஆகிய நூல்களைஅவர் எழுதினார்.

புத்தகோசரும் பலஉரைநூல்களைஎழுதினார். அவர் ஒருதமிழர் அவர் குறிப்பிடத்தக்கபங்களிப்புகளை இலங்கைபௌத்தத்துக்குஆற்றினார். அவர் அநுராதபுரம் மகாவிகாரையில் தங்கி இருந்துபௌத்தகோட்பாடுகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவரின் தலைசிறந்த நூலானவிசுடிமக்காஅவர் இலங்கையில் இருந்தபோதுஎழுதப்பட்டதாகும்.

மகாவம்சத்தின்படி இது மூன்றுபீடங்களின் சுருக்கமாகவும் உரையாகவும் விளங்குகிறது. அநுராதபுரம் கிராந்தகாரபிரிவேனாவில் அவர் இருந்தபோது இருந்த நூலைஅவர் நிறைவுசெய்தார். திரிபீடகத்திற்குச் சிங்களத்தில் இருந்தஉரைகளையெல்லாம் பாலிக்குமாற்றினார். குறிப்பிடத்தக்கசமயப் பணிகளை இலங்கையில் ஆற்றியபின்னர் அவர் தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்பினார்.

புத்தகோசருக்குப் பின்னர் வந்தமுக்கியதமிழ்நாட்டுப் பிக்குதம்மபாலவாகும். அவர் அநுராதபுரம்,மகாவிகாரையில் வாழ்ந்தார். குட்டநிகாயா,பரமதம்மஞ்சுசாஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்தபுத்தகோசரின் விசுடிமக்காஎன்றஉரைநூலுக்குவிளக்கமாகஅமையும் பரதமடிபானஎன்ற நூலைதம்மபாலாஎழுதினார். இந்தப் புத்ததத்தா,புத்தகோசர்,தம்மபாலஆகிய மூன்றுதமிழ் தேரர்களைப் பற்றியஆய்வுதமிழ்ப் பௌத்தம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ் நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையேமிக இறுக்கமாக இருந்ததுஎன்பதைக் காட்டுகிறது.

தமிழ்நாட்டு, இலங்கைபிக்குகளிடையேஉள்ளதொடர்பை 6ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தசாத்தனாரின் மணிமேகலையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்த நூல் தமிழ்நாட்டின் சிறந்தபடைப்பாகக் கருதப்படுகின்றது. இது பௌத்தத்தின் சிறப்பையும் கோட்பாடுகளையும் சிறப்புறவிளக்குகிறது. வாஞ்சி,காஞ்சி,காவேரிப் பட்டினம் ஆகியநகரங்களில் இலங்கை,தமிழ்நாட்டுப் பிக்குகள் கூடி வாழ்ந்தனர் என்றுமணிமேகலைவிபரிக்கிறது. சீனயாத்திரிகன் சுவான்சாங் 300 இலங்கைப் பிக்குகள் காஞ்சிபுரத்தின் தென் பகுதியில் அமைந்துள்ளமடாலயத்தில் தங்கி இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றர்.

தமிழில்: சா. திருவேணிசங்கமம்